

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Budskab fra områdets ledelse, Familieaften

Ældste Joaquim J. Moreira
Områdehalvfjerdser, Portugal

**Ældste
Joaquim J. Moreira**

For di jeg elsker min familie, har jeg altid bestræbt mig på at være i stand til at være et eksempel, forklare, overtale, vise, bede, faste, lege, rette og blive irettesat og udføre de frelsende ordnancer for min familie og så meget som muligt følge vor Frelser, Jesu Kristi eksempel i måden, han tjente sine børn på.

»Og videre, for så vidt som forældre, der har børn i Zion eller i nogen af hendes stave, som er organiseret, ikke lærer dem at forstå læren om omvendelse, tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og Helligåndsgaven ved håndspålggelse,

når de er otte år gamle, skal synden hvile på forældrenes hoved.«¹

»[Og] følger Frelserens eksempel i overensstemmelse med det, som han har befalet os, da skal det gå jer vel på dommens dag. Amen.«²

Jesus Kristus var et eksempel for os i alt: Dåb, bøn, dom, visdom, barmhjertighed, tilgivelse, ydmyghed, lydighed, nåde, venlighed og overtalelse.

Et af de værktøjer, vi har i Kirken for at styrke, forene, planlægge, sætte mål, bede, besvare spørgsmål om læren og have en glad tid sammen, er familieaften, hvor vi kan tale om og demonstrere Jesu Kristi eksempel.

Som det står i seminar- og instituthæftet, *Evangelisk undervisning og læring*: »Han elskede dem, bad for dem og tjente dem konstant. Han fandt muligheder for at være sammen med dem og udtrykke sin kærlighed. Han kendte deres interesser, håb og ønsker og vidste, hvad der skete i deres liv.

Han vidste, hvem de var, og hvad de kunne blive. Han fandt særlige måder at hjælpe dem til at lære at vokse på – måder, der var beregnet til netop dem. Når de kæmpede, opgav han dem ikke, men blev ved med at elske dem og tjene dem.

»Hvis I har nogen tvivl om værdien af familieaften, så prøv det. Saml jeres børn omkring jer, undervis dem, bær vidnesbyrd for dem, læs skrifterne sammen og hav det hyggeligt sammen.« — Kirkens præsidenters lærdomme: Gordon B. Hinckley (2016), s. 165.

Han forberedte sig ... han [søgte] sin himmelske Faders vejledning.«³

Somme tider er den største udfordring, vi har, ønsket om at have en fuldkommen familieaften. Jeg husker de vanskeligheder, vi somme tider havde med at finde den rigtige dag og det rigtige tidspunkt i forhold til børnenes skoleopgaver, men med balance og visdom fandt vi altid en løsning på vores udfordringer.

Jeg mindes, at nogle af vores bedste familieaftener var, når vi inviterede missionærerne og deres undersøgere hjem til os før deres dåb, så de kunne se, hvad man gør til familieaften i en mormonfamilie og også for at hjælpe med at undervise dem i evangeliet. Det var altid et tidspunkt fyldt med en åndelighed, som vores børn elskede.

Som der står i familieproklamationen: »Ægtemand og hustru har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. [Børn] er en gave fra Herren« (Sl 127:3). Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlydige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse pligter.«⁴

En anden bekymring, vi havde under vores familieaften, var at undervise

om selvhjulpethed. Vi var altid ærlige over for vores børn, og vi besluttede altid sammen, hvilket slags liv vi kunne have, og hvordan vi ville opnå det. En anden motivation i vores familie var at undervise om vigtigheden af vores efternavn og at efterlade en familiearv. Til det plejede vi at tænke over, at »den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familiebånd at fortsætte på den anden side af graven.«⁵

Ved familieaften lærer vi om frelsesplanen, hvordan vi kan have et evigt

perspektiv på tingene, og indser, at »den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og opførsel.«⁶ Med det rette formål ville vi tage til templet for at udføre ordinancerne for vores forfædre, og det fik os altid til at føle, at vi havde et evigt bånd til dem alle. ■

NOTER

1. L&P 68:25.
2. Morm 7:10.
3. Evangelisk undervisning og læring, s. v – Seminar og institut.
4. *Familien: En proklamation til verden*, afsnit 6.
5. *Familien: En proklamation til verden*, afsnit 3.
6. Boyd K. Packer, »Små børn«, *Stjernen*, jan. 1987, s. 13.

NYHEDER

Årets første stavskonference i Aarhus Stav

Bror Jørn Holm Bendtsen, Aarhus Menighed

Indledning

Konferencen blev smukt indledt af kor fra Frederikshavn Gren, der sang »Jesus Frelser« (Ave Verum), »Hymne«. Så var stemningen lagt, og Ånden var til stede.

Jeg gik fra mørke til lys

Bror Vistisen fra Aarhus Menighed blev døbt som 19-årig men blev hurtig inaktiv og vendte Kirken ryggen. Han blev aktiv igen efter 10 år. Det var både pinligt og ydmygende for ham

at vende tilbage, for han kom virkelig med et sønderknust hjerte og angerfuld ånd. I dag skinner lyset fra Kirken i alle aspekter i hans liv. Lyset kommer fra Jesus og fra at følge Jesus.

»Lad os derfor ikke holde vores tro hemmelig. Lad os ikke kun holde sammen med andre fra Kirken. Lad os invitere flere af de gode mennesker, som befinder sig i mørket ind i vores hjem. Jeg har et personligt vidnesbyrd om, at Helligånden vil hjælpe os, for den har

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

*Aarhus Musikhuset,
den smukke ramme
om koncerten*

hjulpet mig ud af mørket,« afsluttede bror Vistisen.

Gør noget unyttigt, som gør dig glad

Anne Hagemann fra Esbjerg Menighed var blevet bedt om at holde tale om, hvorfor hun altid er så glad. Ud over at være født med et lyst sind og let til latter, så var der mange gode bud på, hvorfor søster Hagemann altid er glad. Hun ved godt, at det ikke altid er så enkelt at finde noget at blive glad over. »Jeg ved ikke, hvorfor vi har fået så forskellige udgangspunkt til at være glade, men jeg ved, at Herren har noget til os alle, som vi kan arbejde med for at blive mere glade.«

Det giver meget ro og glæde at komme i kirken og templet. Slægtsforskningen er en anden nyttig ting, som gør hende glad. Det er mange nætter, hvor klokken er blevet to, tre, fire, fordi hun lige skulle finde en mere eller gøre en familie færdig.

»Jeg er glad på grund af og på trods af. Jeg er så taknemmelig for alt

det gode, som Herren har givet mig,« afsluttede søster Hagemann.

Fra Brasilien til Aarhus

Søster Johnsen er 12 år gammel og for nylig rejst til Aarhus Menighed fra Brasilien. Søster Johnsen bar sit vidnesbyrd med vægt på, at hun var glad for at komme i kirken. Specielt var hun glad for, at hun havde fået nye venner i kirken hurtigt efter tilflytningen.

At bevare troen og optimismen til livet

Bror Leif Klitgaard fra Aalborg Menighed talte om de mange ting, der gennem hans liv havde hjulpet ham til at bevare troen og optimismen til livet og til at holde sig aktiv i Kirken hele livet.

Bror Klitgaard har tjent i mange forskellige kaldelser i Kirken, hvilket har hjulpet ham til at være aktiv i alle årene. Troen fra hans slægt, 2 børnebørn på mission, samt mange særlige vidnesbyrd har været med til at bevare troen og optimismen igennem sit liv.

Bror Klitgaard har modtaget særlige vidnesbyrd ved at arbejde med malerarbejde på Herrens templer.

Fred kommer gennem Kristus

Præsident Kristian Ravn-Petersen talte om fred. Det er den tilstand, der gør, at vi er fortrøstningsfulde om fremtiden. Fred i os selv uanset bekymringer. Vi længes alle efter fred, og den kommer gennem tro på Kristus. Uanset hvad vi kan opleve, kan vi have en underliggende fred – en tro på, at Gud kender os.

»Jeg tror, at vi ved at antage evangeliet og tjene vil få fred. Gud kender svaret på alle vore genvordigheder.«

Præsident Ravn-Petersen berettede om et sygdomsforløb i sin egen familie, og hvor en stor del aktiviteter udenfor hjemmet samt stor arbejdsbyrde havde ført til en overvældende træthed. Som resultat heraf måtte det erkendes, at fravalg af aktiviteter var løsningen.

»Det er ikke et valg mellem godt og ondt, men et valg mellem noget godt

og noget bedre! Føler vi uro, skal vi spørge Gud om, hvad vi skal ændre, så freden kan indtræde.»

Herefter sang kor fra Sønderborg Gren salmen: »Hil dig Frelser og Forsoner«.

Tak til alle missionærerne

Præsident Torben S. Jensen fremhævede nogle af de hjemvendte missionærers indsats. Vi må erkende at Kirkens vækst hviler hovedsagelig på de unge missionærer, der arbejder flittigt og ihærdigt. Men også tak til alle andre, der arbejder i den gode sags tjeneste!

Mesteren sidder ved smeltediglen, han hjælper os med det, vi skal udføre, sætter sine engle omkring os. Lad os rejse ud og dele evangeliet med dem, vi er iblandt. Som der står i skriften, hvor Herren siger: »Se, jeg sender bud efter fiskere i mængde, lyder det fra HERREN, og de skal fiske dem; og siden sender jeg bud efter jægere i mængde, og de skal jage dem fra hvert bjerg, hver høj og klippernes kløfter. Thi mine øjne er rettet på alle deres veje; de er ikke skjult for mig ...«

»Jeg er taknemlig for jeres indsats – I baner vejen for andre – I virker utrætteligt,« sluttede præsident Jensen.

Tak til alle jer som gør godt

Præsident Kreiberg er taknemmelig for sit vidnesbyrd og for de mange gode ord, der har lydt til konferencen.

Han roste primarybørnene for deres tro, for at invitere deres venner med i kirke og for at tage vare på hinanden. »Iblandt os har vi mange ledere, som sætter egne fornødenheder til side for

at tjene andre. I bedsteforældre, som tager jer af børnebørnene, yder en stor og uvurderlig indsats. Alle disse forhold udgør noget stort,« afsluttede stavspræsidenten. ■

Lidt orientering

Finn Lykkegaard, redaktør

Nye kaldelser

Der har hidtil været kutyme, at *Liahona* har bragt artikler om nye biskopråd m.m.

Det har imidlertid krævet, at de pågældende har sendt materiale, hvilket ikke længere er helt så almindeligt, hvorfor vi her kort vil informere om nogle kaldelser.

Nye biskopråd

Det er måske lidt prætentivt at tale om nye, da det ene har været kaldet ca. 1 år. Men såvel Gladsaxe 1. som 2. Menighed har fået nye brødre på posten.

For ca. 1 år siden blev i Gladsaxe 2. Menighed biskop Bent Leit og hans rådgivere afløst. I stedet tjener for nuværende som biskop bror Matts Lindberg med bror Henrik Darre som 1. rådgiver og bror Niclas Ringheim som 2. rådgiver.

I slutningen af 2017 blev biskop Lars Paulsen og hans rådgivere afløst i Gladsaxe 1. Menighed. I stedet blev kaldet som biskop bror Jørn Borup-Andersen med bror Dennis Paulsen som 1. rådgiver og bror Joseph Rasmussen som 2. rådgiver.

Senere er Finn Dalum Larsen blevet afløst som grenspræsident i Nykøbing Falster Gren. Her er kaldet bror Helge Nørrung med bror Finn Korgaard som rådgiver.

Frederiksberg Menighed fik i februar 2018 nyt biskopråd med bror Peter Koch som biskop og bror John Øder Madsen samt bror Svend Aage Andersen som rådgivere.

Informationstjenesten

Søster Lise Willeman Paulsen, der for ca. 1½ år siden blev kaldet som national informationschef er ligeledes blev afløst. I stedet er kaldet som ny national informationschef bror Lars Paulsen, tidligere biskop i Gladsaxe 1. Menighed. Også i Københavns Stav er der sket et skifte, idet bror Thomas Willeman er blevet afløst og i stedet er kaldet bror Sebastian Haibrock.

De nye i Informationstjenesten må siges at være kastet lige ud i arbejdet med aktiviteterne omkring *The Book of Mormon – The Musical*. Hvordan det er spændt af, vil vi forsøge at beskrive i et senere nummer. ■

NAVNEWYT

Brødre

Finn Lykkegaard, redaktør

Vel nok lidt anderledes ...

Jeg tror, at overskriften eller titlen på denne artikel kan lede tankerne mange steder hen eller måske blot resultere i spørgsmålet: »Brødre? Og hvad så mere?« eller lignende, men det dækker såmænd blot over en artikel om en lidt usædvanlig situation, nemlig 2 brødre, der tjener i samme biskopråd – altså ikke bare brødre i evangeliet, men kødelige brødre. For sådan er situationen i Slagelse Menighed og har været det siden marts i år, og det er nok en artikel værd.

Forskellige rådgivere

I biskop Michael Grand Hansen har Slagelse – som vel alle vore menigheder har – en fortræffelig biskop, en Herrens stridsmand, vellidt og respekteret. Da han blev kaldet i august 2012, blev det med bror Torkild Mølholt og bror Leo Lykke Nielsen som rådgivere – begge trænedede og erfarne højpræster. Men i efteråret 2016 blev biskoppen inspireret til at få kaldet 2 nye rådgivere, nemlig bror Torvald Johnson og bror Lasse Ronnenberg – på disse poster nye og uprøvede. Men det gik godt.

I vinters besluttede familien Johnson sig for at få bedre boligforhold, hvilket 1. marts medførte en flytning til Ringsted og dermed til Roskilde Menighed.

Slagelse biskopråd med de to brødre flankerende biskoppen

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Ingen tvivl om at mange tænkte – »hva' nu«, men sikkert er det, at biskoppen gik til Herren og sammen fandt de en fremragende løsning. Så den 25. februar kunne bror Tonny Ronnenberg sætte sig i stolen på den anden side af biskoppen som ny førsterådgiver.

Og hvem er de så lige, disse to Ronnenberg-drenge?

Tonny og Lasse Ronnenberg er to af Gitte og Uffe Ronnenbergs i alt 9 børn (7 drenge og 2 piger) – begge født i det Storkøbenhavnske område, før familien flyttede rundt omkring i en periode, hvor såvel Ærø som Sverige blev »hjem«, før de endte i Slagelse. Tonny er 38 og den ældste af børnene med Lasse som den

næstældste på 36 år. Forskellen på de to år er vel nok den mindste forskel på de to gode brødre.

Bror Tonny Ronnenberg, 1. rådgiver i Slagelse

Tonny blev efter sin mission i Sverige gift med Zanna Jakobsen. De har 3 børn, Lucas på 16, Daniel, der siden dette blev skrevet er fyldt 15 og Sabrina, der lige er (eller meget snart bliver) 12 år og altså parat til en UP-lejr. Tonny er uddannet IT- og svagstrømsmekaniker i Sverige og har undervejs været beskæftiget inden for sit fag en række forskellige steder.

Ud over sin mission i Sverige har han tjent som menighedssekretær og -assistent, UM-præsident samt undervist i såvel Primary som Unge Mænd

Bror Lasse Ronnenberg, 2. rådgiver i Slagelse

Lasse er i skrivende stund fortsat ev'er – altså ugift. Ligesom sin bror valgte han – sikkert på grund af far Uffes påvirkning – elektroniklinjen på gymnasiet. Flytning tilbage til Danmark betød dog skoleskift og han blev multimediedesigner, hvorefter han læste datalogi og matematik på universitetet og endte med en bachelor i fysik og computervidenskab. Gennem årene såvel før som efter mission – i Danmark – er det blevet til mange småjobs, men for tiden arbejder han som dokumentationsforfatter og altnuligmand i virksomheden Bibliotheca.

Lasse har tjent i mange forskellige kaldelse før denne – i lang tid Primary, som UM-præsident/rådgiver samt som menighedssekretær og -assistent.

Forventninger til kaldelserne

Begge brødre er meget ydmyge omkring deres kaldelser og bevidste om deres forpligtelser til at støtte biskoppen i hans mange opgaver. De har begge et stærkt ønske om at kunne støtte menighedens medlemmer og organisationsledere, således at alle kan gå fremad.

At kunne tjene sammen

Brødrene mindes begge deres ungdoms uenigheder og barndommens drillerier, men begge udtrykker

samtidig en stor kærlighed og beundring for den anden. Tonny føler, at han gennem sin brors eksempel har lært ydmyghed og næstekærlighed og ser op til sin STORE lillebror og glædes ved hans fremgang. Lasse udtrykker sin kærlighed til sin bror og dennes familie og glæder sig over at se, hvordan Tonny kan tage alt det bedste fra deres opvækst og givet det sine børn. Begge glæder sig over og ser frem til at tjene sammen – med

hinanden og med biskoppen, som de beundrer og elsker.

Tiden fremover

Begge brødre udtrykker ønske om, at vi alle må have et ønske om at blive bedre mennesker, fyldte med Guds kærlighed og et ønske om en dag at vende tilbage til vor himmelske Fader.

Jo, Slagelse Menighed kan være godt tjent med disse Ronnenbergdrengene, der er blevet voksne. ■

Mormon på arbejdspladsen

Claes Knudsen, Aalborg Menighed, interviewet af Marlene Olsen

Hvor arbejder du, og hvad laver du?

Jeg er skolebuschauffør hos bus-selskabet Keolis i Aalborg, hvor jeg i løbet af min arbejdsuge bl.a. kører folkeskolebørn og børn fra specialklasser til idræt og svømning. Jeg har mange gode oplevelser med at køre med mine passagerer. For eksempel har jeg fået et helt fantastisk forhold til et hold af voksne handicappede, som jeg kører til svømning hver fredag. Vi har det så sjovt sammen. En af dem er kæmpe OB-fan, hvilket jeg som gammel odenseaner også er, så vi snakker tit om fodbold, og hvordan det går for »de strivrede«. En anden kan ganske enkelt ikke tillade, at vi kører mod svømmehallen, inden han

har dyttet med hornet. Alt sammen sjove oplevelser, der er til glæde for både »mine kunder« og jeg, og som beriger min arbejdsdag.

Hvad siger dine kolleger til, at du er medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige?

I den tid jeg har arbejdet som buschauffør, har jeg på intet tidspunkt oplevet negativ opmærksomhed på grund af min tro, eller mit medlemskab af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Fra min første dag i firmaet har jeg været åben og ærlig omkring min tro, og jeg har kun mødt accept og respekt. Fra første færd delagtiggjorde jeg min chef i mit syn på at arbejde på sabbatten,

og jeg fik fra dag 1 af lov til ikke at arbejde på søndage, hvilket er ganske unikt, da så godt som alle buschauffører arbejder hver anden søndag. Bortset fra en kort periode, hvor jeg kørte på et hold med en søndagsvagt hver 6. uge, har jeg været velsignet ved igennem min tid som chauffør at kunne hellige mine søndage til Herren og min familie.

Jeg ved ikke om alle mine godt 250 kolleger ved, at jeg er medlem af Kirken, men jeg har en ide om at de fleste gør. De har efterhånden fundet ud af, at jeg skiller mig ud, og ofte har nogle andre holdninger til forskellige ting på grund af min tro.

Står du ind imellem i nogen dilemmaer i forhold til din religion?

Ikke en hel masse. Jeg har dog fra tid til anden fanget mig selv i at have lyst til at bakke op om andre kollegers sure opstød i forhold til problematikker på arbejdspladsen, grundet min egen frustration i en given sag. Problemet er bare, at mine kollegers sprogbrug og tilgang til problematikkerne ofte er negative og sommetider usaglige, hvorfor jeg føler det forkert at gå med »på legen«, på de præmisser. Jeg har derfor gjort det til lidt af en sport, at prøve om jeg kan lede stemningen i en mere konstruktiv retning ved eksempelvis at hjælpe dem til

at moderere deres udtalelser og evt. prøve, om jeg kan skabe en atmosfære, som giver plads til at vi kan nå frem til en forståelse for modpartens handling eller standpunkt.

Har du nogen særlige missionsoplevelser på dit arbejde?

Selv om mange af mine kolleger ved, at jeg er medlem af Kirken, er det ikke så tit, at de spørger om, hvad jeg tror på. Omvendt er jeg heller ikke så god til at tage initiativet. Jeg har dog haft nogle enkelte dybe og evangelisk indholdsrige samtaler med nogle af mine kolleger. En specifik oplevelse var, da jeg havde en ældre kollega med på oplæring på en for hende ny linje. Vi havde en længere pause ved Aalborg Travbane, og vi kom til at tale om det, at miste en af sine kære, og om hvad der sker, når livet her på jorden er slut. Hun fortalte, hvordan hun havde mistet et barn og om den sorg, der fulgte med. Jeg kunne virkelig mærke det savn, hun følte, men blev glad for at få at vide, at hun, ligesom jeg, tror på, at der er et liv efter døden, og at hun en dag vil møde sin søn igen. Jeg greb muligheden for at bære mit vidnesbyrd om frelsesplanen, og bekræftede hende i hendes tro. Jeg tror at vores snak betød noget for hende, og jeg kunne mærke Ånden vidne for både hende og jeg, at Guds evige plan for lykke er virkelig og sand. ■

Bror Claes Knudsen bag rattet

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

Yndlings skriftsted

Bror Kristian Steve Kristensen, 20 år,
Horsens Menighed

Lære og Pagter 59:23

»Men lær, at den, der gør retfærdigheds gerninger, skal få sin belønning, nemlig fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden.«

Dette skriftsted er mit yndlingskriftsted

Dette skriftsted kan jeg godt lide af to grunde. For det første gøres det klart, at vores gerninger her på jorden ikke er ligegyldige, men faktisk har en direkte indflydelse på, hvordan vi vil have det efter døden. Det giver en grund til at følge befalingerne og gøre gode gerninger.

Den anden grund til at jeg kan lide skriftstedet, er at vi ved retfærdige gerninger kan få evigt liv. En af mine kollegaer og ven, som kun er få år ældre end jeg, kørte galt og døde i

MARLENE OLSEN, REDAKTØR

Kristian S. Kristensen, Horsens Menighed

et trafikuheld for nylig. Jeg tror ikke rigtigt, at jeg kan forholde mig til det, men jeg er dog glad for, at det ikke er enden for ham. Trods det, at han ikke var medlem af Kirken, var han en dejlig og venlig person, og jeg har et håb om, at han vil få undervisning i evangeliet på den anden side og derved få muligheden for at vælge evigt liv. ■

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest

2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-760 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotografier afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

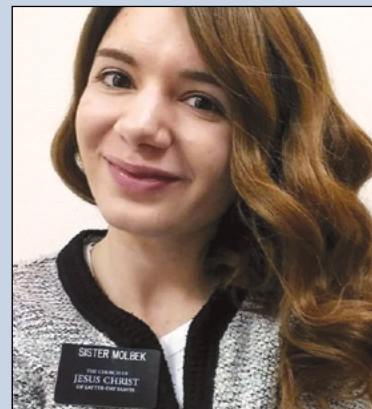
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

Nyligt udsendte missionærer

Finn Lykkegaard. redaktør

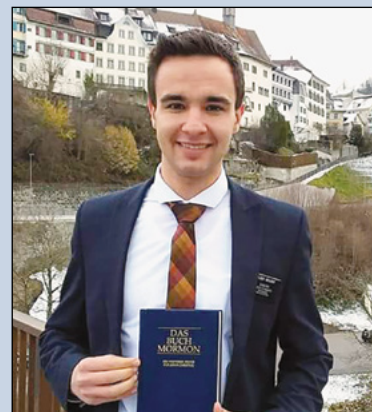
Følgende er udsendt for længe siden, men har – så vidt vi ved – ikke været bragt:

Fra Fredericia Menighed:

Søster Sofia Molbek,

England London South Mission,
februar 2017 til august 2018

Ældste Daniel Molbek,

Alpine German-speaking Mission,
februar 2017 til februar 2019